

Any III

OLOT 26 d'Agost de 1933

Núm. 30

Eldespertador

Periòdic il·lustrat de barrila — Val 10 cts.

L'aliança republicano-carlista del Consistori

Donatiu de l'Ajuntament

Josep. J. J. J.

M. J. J.
10. 8156

Vinga aquesta esquerra, noi!... els valents sempre s'han de conèixer.
Tu portes les borles al cap i jo les porto... a la vara.

De la casa gran

Dijous dia de moda. Horàriament són les set de la tarda. Dia polític a la casa del poble. Un esdeveniment, un.

Sessió de segona convocatòria; més modernes; les de primera fa temps que no s'estilen. Hom entra al saló. Sillons, taules. cadires i bancs. Hi ha setials gairebé intactes enyorant encomanar lluïdor a pantalons regidors després de sentir pessigolles prodigades per un plomall que un cop cada set dies els treu el pes minso d'una capa de pols i els prepara a sentir quin és el regidor que gastarà més humor. Calor no els espanta.

En Brutau, S. A. il·lumina per complet el saló dels debats. Un macer, dos macers van de bòlit. L'agutzil no es mou. La sala s'omple de públic àvid de grans emocions i *desinteressat* com sempre per la marxa del consistori.

S'obra la porta. Boques que callen. Cruixeix l'empostissat. Passes acompassades es deixen sentir i tot seguit els sillons entren en competència. En resten de vagalius; malgrat el temps, es moren de fred.

L'únic, l'Alcalde, un primer tinent, un segon tinent, un silló buit i un quart tinent. A l'esquerra un, dos, tres; les dretes amb la mà esquerra tapant-se el rostre, com amagant-se, a punt de fer administració pura.

A la dreta, un, dos, tres, quatre; esperen intervenir per a dir-hi la seva.

Al mig, una taula, papers, un sillonet, un Secretari. Una cadira i un apotecari que compta quan dorm.

S'obra la sessió. Es resa l'acta de l'anterior. Ningú no l'escolta. S'aprova i segueix amb ordre la discussió dels assumptes que canta l'ordre del dia.

El president amb to de fa, sostingut solemniament, pregunta. S'aprova? I tots els assistents claven amb uniformitat de girl de revista un cop de cap tradicional. Un, dos, tres, assumptes; un, dos, tres, preguntes presidencials; un, dos, tres, cops de cap tradicionals. I tot segueix com un mitjà que s'escorra.

Es parla d'un suplement a l'ordre del dia. Tots obren l'ull. Cada element del públic aixeca el respectiu cap. L'agutzil deixa apagar la cigarrera. El silenci es complet; pot sentir-se l'esperit d'un cos absent que havent fugit de compromisos pul.lula per l'espai amb unes grans tenalles d'arrencar queixals i una lliga a la mans.

El plat fort. S'ha de proveir la caixa municipal d'un caixer. Volen tots triar bé d'entre els que han presentat sol·licitud. Secretari llegeix; *Un comptable* que diu haver defensat garrofes quotidianes demostrant aptituds, i ho demostra amb certificats expedits per moltes cases i porta un gruix de papers notariais. *Un artista, literat*

i publicista (en una sola peça) que desgrana un sens fi de periòdics, setmanaris i revistes on ha col·laborat amb èxit sempre creixent. *Esmenta* fàbrica de mantequilla, una lletra de canvi i diu que es un batxiller. *Un ex-botiguer* que ha estudiat el comerç al col·legi de Maria Auxiliadora de Santader, bones notes i xocolata. *Un funcionari* que alega molts mèrits conquerits a l'Ajuntament. Un que es va retirar.

La tria és clara, diu un regidor, cal fer justícia i atorgar la plaça al que tingui més mèrits. Són dos; un comptable i un funcionari. Triem d'aquests dos. El primer sobre tot va ben documentat. Ningú no el contradeix. El president diu que s'ha de votar... s'ha de votar... Votem doncs... si, no, si, si... total: 5 si i 6 no; resultat la proposta a l'aigua.

S'ha de votar... s'ha de votar... Votem altra vegada; el silenci no mou soroll, pot sentir-se un rosec com d'una, dues, tres, quatre, cinc, sis rates; la sisena amb un doble centímetre, amida pròpia dels sastres, esmaperduda intenta medir aptituds, manca claror... vol i dol... el personalisme triomfa... ha menjat mistura i la dinya. Consciència s'estira i s'arronça.

Satàniques, tavernaries i cavernícoles unions despisten poble, caos ditiràmbic, pèrdues amb honra porten triomf brut... la força de la raó no impera, guanya la raó de la força... s'afarta el més ric, si no en tens no mengis... qui gemega ja ha rebut... bona nit dotze hores... *consumatum est*.

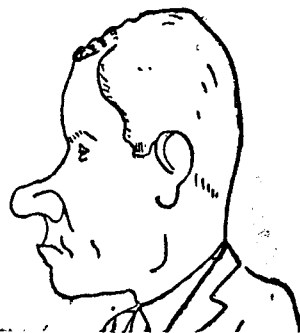
Mir és l'artista que triomfa... és el que convé... pintarà caixa quan no hi hagi bitllets, duros, pessetes ni xavalla. Mèrits?... ja... ja... ja... La qüestió es la política, política, sempre política i mai administració.

La sessió s'aixeca... molts sillons es treuen un pes mort de sobre... regidors de consciència elàstica es fan fonedissos. Públic surt convençut com sempre.

Comentaris? Tothom se'ls fa. Són variats. En la variació es troba el gust.

Dretes apunten triomf... s'amaguen com els nens després de la malifeta... Esquerres han enxufat *amb salero* ben propi un element valuós deixant una vegada més de banda al gloriós mestre de minyons que no en troba cap a mida.

EL GUAITA DE L'ALTRE BARRI.

La desgraciada víctima de la setmana passada.

Tot bogant per l'art que belluga

El cel sospenia
sa dolça harmonia
sentint que En Piera gronxava'l breçol.
Breçol on clapava
i el dit es mamava
l'espanta pajàros que eclipsava el sol.
—Per eixos dits closos,
que veig tan hermosos
sense pintar quadres de porcs i garrins,
faré tot quan pugui
perquè se n'endugui
la bona bossada de bons garrofins.
Serà la mamella
més dolça i masella
que mai somniar pugui ton cap de pardal;
per moltes xuclades
que hi sien donades
no cal que't basquegis per altre brocal—
Així responia
amb gran melodia
al nin que'n clamava un gros biberon.
L'Esquerra badava
í poc es pensava
hagués de servir-li un bon *cucheron*.
I vinga prometre
als furcs de la lletra
empleios que consten tan sols al magí.
I vinga empassar-se
un pobre *sapastre*,
tenir bé la festa sobre un gran coixi.
En Toc l'enredava
com xinesa esclava
clavant-li *puntilla* del tamany més gros
quan l'hora venia
que l'Esque... devia
votar a l'Espanta, artista precoç,

Toquistes (de l'ala)
portaven la pala
per fer-ne replega de tot el que fós;
tan sols demanaven
—i això ho reclamaven—
un odi ferèstec, cabal i rumbós,
tenint prou amplada
per fê una parada
i fotre de morros tan llargs com ells sols
a tants casalistes
i a tants obreristes
que'l cap aixequessin rondant aquells
Carlins desseguida [volts.
sentien la crida
i amb daler anaven posant-s'hi al costat.
—Batalla guanyada
és mig perdonada
per moltes brutícies que s'hagin emprat.
L'infant amb ses nines
finestres divines
junyia—oh! miracle—carlins i d'En Toc.
En Piera cantava
després que guanyava
gronxant-ne la jassa portada a bon lloc.
—Si no s'esbadella
ton ull de poncella,
somrigue'm ton llavi gemat i florit.
Als meus he traïda
aquesta partida
i avui vull tornar-me'n damunt d'un bon
L'infant ha desclosos [llit.
sos ulls amorosos.
Carlins i Repúblics sospiren d'amor,
i en dolça riuada
del cel devallada,
la ditxa traspua d'un cor a altre cor.

Trucades

● Dilluns passat estigué a la nostra ciutat el Senyor Cardenal Arquebisbe de Tarragona acompanyat del Bisbe de Solsona.

Varen acudir a saludar-los la Junta de la Confraria i Lliga de Nostra Senyora de Montserrat, Minyons de Muntanya i altres elements catòlics.

Com és natural no hi varen acudir els catòlics oficials de la nostra ciutat, ni els redactors dels periòdics clericals, ni solament els fasolistes.

Això és natural a Olot país sublim dels contrasentits i de la hipocresia a la quintaessència.

● Els catòlics oficials de la nostra ciutat, a l'hora de la veritat es tornen anti-clericals i prefereixen escollir un menja-capellans; a l'hora de reglamentar el bany per mitjà de la tan repetidament proposada piscina, s'esquincen les vestidures, en nom de la moral, sense que això els privi de concórrer a les tan blasmdades platges lliures i practiquen el semi-nudisme bi-sexual que ara es porta arreu.

A l'hora del sacrifici, deixen passar força buit el plat de les almoines pel culte i la clerècia. I així en tots els ordres de la vida!

● Diuen veus volants que el vell Xarló fou vist dies enrera als Tussols nedant completament conill. Afegiren que tot i no portar *sacatapús* — com diria En Pic i Toc—no quedava gens *pornograf*, perquè la Verge del Carme en forma d'escapulari, purificava dignament la còrpora impúdica del popular venedor de vinassa.

● Cablegrama i telegrama de l'Uruguai i Palafrugell, rebuts urgentment:

•Enterats expulsió Casal Català Piera sastre, esperem impacients tramesa 8000 Despertadors per a poder enterar pobles respectius esdeveniment tan inconcebible. Signen: Orient i Cavallers.

● Vàrem trobar l'alcalde tot satisfet pel triomf del seu patrocinat; el vàrem abordar.

—Que ens voldríeu explicar el vot, tota vegada que no ho fèreu al Consistori?

—Prou, la cosa era clara en el meu *concepte*. Entre

els impostors que es presentaven, el silenciós municipal més lineal m'aconsellava votar el meu interfecte.

Tot seguit trobarem al cap dels carlins, el noi *Miguelito* i li varem fer la mateixa pregunta.

—Ja comprendreu que de no poder fer triomfar el nostre candidat, obtàrem per ajuntar-nos amb l'Esquerra que són els més inofensius.

—Però és que vos us dieu catòlic i vàreu apoiar un laïc.

—Pst, no crideu, que no ho sabrà ningú, ho vaig fer perquè si algun dia ens convé per ajudar-nos a portar el tàlem, estic segur que hi podrem comptar.

La nostra contesta a tots dos. ¡Olé! d'això se'n diu administrar.

Joan Iglésias, membre de l'Esquerra Republicana (?), primer tinent d'Alcalde, President de la Comissió de Cultura, etc., etc., que patrocina i presidí la «becerrada del diumenge passat».—Nota: Li foren regalades les orelles, les banyes, el cervell i el «rabe».

● Catòlics!! Deixeu el Deber i la Tradició i compreu l'Oncle Joan que és el millor.

● Tenim terminantment prohibit parlar de la *Dnita* i En *Paquet*.

● M'assegú que m'estimes *Enriqueta*?
Sau-ria de tenir molt mal gust per no estimar-te.

● La *Palmira*, aquella forastera tan simpàtica que s'estatja a Sant Roc, no sabia com fer-ho perquè li fossin presentats tots els joves olotins.

Nosaltres, sempre galants, li oferim les nostres planes per a què la presentació es faci amb tota pompa.

● La *Laieta* i la *Maria Martínez* d'ençà que fan tan bon tronc s'han tornat quelcom tivadetes.

La sort que la gràcia amb que porten els mitjonets les relleva dels mals *ratos* que ens fan passar.

● Malgrat que el Deber digués que no, varem trobar molt simpàtiques les nenes que presidiren l'*ave-cerrada*.

● S'ha constituït a la nostra ciutat la junta de la Joventut Carlina.

Han escollit els elements més joves i per tant més inconscients.

En Deu confiter que encara no arriba als 70.
Mestre Kak que no en té 80.

El Secretari és el més nen i té dues criatures.
I després diran que ara a cap edat s'és vell.

● En un banc del firal, En *Leandre* i la *Nogué* estan festejant.

—Ai el meu rexinxolat.

—Ja, ja, ets molt *graciosa*.

—Si...font.

La nova esquena de caia Vila.

● S'Agaró sur mer. Platja de moda on aquest any s'hi han abocat gairebé tots els olotins.

Estassats a la sorra bo i contemplant una jove bellesa semi-nua que acaba de passar, dos joves la fan petar animadament.

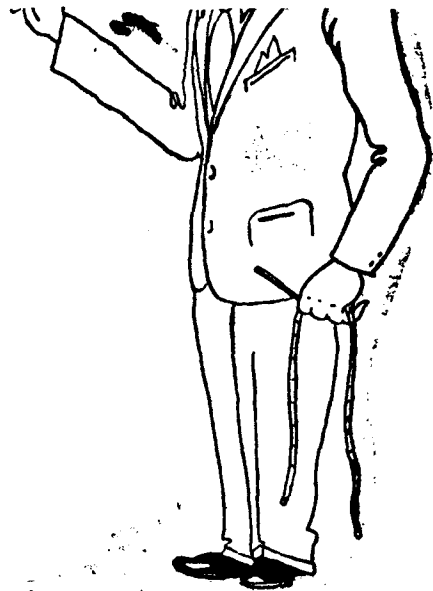
La nostra sorpresa no té límits en reconèixer en ells a dos recargolats fasolistes de la nostra mai prou lloada ciutat.

Ens apartàrem corrent d'aquell lloc, no volent fer cas del temor que ens assaltava, pensant que un d'aquells joves pogués ésser l'autor d'aquella *gacetilla* del *Deber*, parlant del vi-sexualisme i les colònies escolars.

Senyor!... Senyor! com està el món.

● En el nostre concepte han arribat notícies, que es farà un diari interí per escanejar-nos l'esquena. Nosaltres ens limitem a remarcar a tota persona interessada, que la corda d'EL DESPERTADOR és il·limitada, tal com consta als senyors *Mir Mar Mer* i *Ramón Calm-Clota* i *Barret-Posat*. També remarquem que encara ens sobren musiques, lletres i llatinades, per *insculpa saeculorum*. Amen, (que no es perdi per l'escolà).

● *Olotins al tanto!* que ara comença la gresca.

Després de l'atropell el cos de la desgraciada víctima ens ha quedat a la darrera plana.
Ho donem per torna i... bon pes!!